

Vysoká škola aplikovaných věd pro technologie,
ekonomiku a kulturu v Lipsku (HTWK Leipzig)
Obecná studia a Centrum dějin techniky
Prof. Dr. Hans-Ulrich Niemitz

PF 301166, 04251 Leipzig
Tel.: 0341/3076-6219

Fax: 0341/3076-6456

Karl-Liebknecht-Straße 132, 04277 Leipzig
Mail: niemitz@r.htwk-leipzig.de

H.-U. Niemitz, HTWK Leipzig, PF 301166, 04251 Leipzig

Dr.med.Mag.theol. Ryke Geerd Hamer
Camino Urique 69 / Apdo. 209
E - 29 120 Alhaurin el Grande

18.8.2003

Předmět: Zpráva o Nové Medicíně /8 stran/ (Odborná zpráva-Hamer-030818)

Odborný posudek k Nové Medicíně

od Prof. Dr. Hans-Ulricha Niemitze,
HTWK Leipzig / Obecná studia.
Obor: Historie a etika techniky a
přírodních věd

Dotazy – důvod zprávy

V dopise ze dne 23. července 2003 mě Dr. Ryke Geerd Hamer požádal o „vědecké odpovědi“ na tři otázky. Otázky jsou následující:

1. Je možné, aby se medicína (konvenční medicína), která je založena pouze na hypotézách, honosně nazývala „vědeckou“, ačkoli nikdy nedošlo k jedinému ověření?
2. Neměla by naopak být Germánská Nová Medicína, která nemá jedinou hypotézu, označena podle našeho nejlepšího vědomí za vědeckou a správnou na základě 30 předložených ověřovacích dokumentů?
3. Není v přírodních vědách běžné a dostačující absolvovat jediné ověření, aby se prokázala správnost (zde: Nové Medicíny)?

Předmluva

Hamer si klade v podstatě dvě otázky, na které odpovídám níže pouze v souvislosti s rakovinou, ačkoli Nová Medicína obecně nabízí vysvětlení a teorie pro „nemoci“, psychózy a spontánní trestné činy.

A) Je školská medicína vědecká a správná?

B) Je Nová Medicína vědecká a správná?

ad A) Školská medicína sice používá vědecké metody (např. pozorování, statistiku), ale její četné hypotézy, tj. (neprokázané) předpoklady, z ní nedělají vědu (protože samotné používání vědeckých metod nestačí k tomu, aby byla „vědou“ nebo někdo vědcem), natož přírodní vědu. Nemá žádnou teorii biologických dějů probíhajících u jednotlivého „nemocného člověka“, která by neobsahovala hypotézy. Konvenční medicína může pacientům s rakovinou pouze sdělit pravděpodobnost přežití odvozenou ze statistiky. Je pro ni příznačné, že v jednotlivých případech inklinuje k planým terapeutickým slibům, zoufalým činům („hraní loterie“) a „experimentům“. A spontánní vyléčení u ní zůstává nepochopeno.

Krátce před smrtí George Harrisona z Beatles se v deníku Tagesspiegel z 12. listopadu 2001 objevila následující stručná zpráva: „Georg Harrison (58) se po radikální radioterapii (zevním ozařování) v New Yorku zřejmě cítí lépe. Informoval o tom list ‚Mail on Sunday‘. Kontroverzní novou terapii značil sám lékař za ‚loterijní hru‘.“ Takže jeden z nejslavnějších a nejbohatších lidí se nemůže dostat k léčbě rakoviny, která není loterií. Jak se to dá vysvětlit? Jedině tím, že školská medicína nemá k dispozici žádnou terapii, která by nebyla ve své podstatě loterií.

Jinými slovy: konvenční medicína je nevědecká a nerozumí téměř ničemu – ani spontánnímu vyléčení. Školská medicína není žádná věda. Není správná, což znamená, že podle nejlepšího vědomí a svědomí musí být označena za špatnou.

ad B) Nová Medicína má vědeckou, hypotézami nepodloženou, a tudíž ověřitelnou (nebo potenciálně vyvratitelnou – více podrobností viz vlastní odborný posudek) teorii, resp. model procesu rakovinu nebo „nemoci“ obecně. Dokáže vědecky vysvětlit, co se v každém jednotlivém případě děje – ověřitelným způsobem, tedy bez hypotéz (samozřejmě po přesné anamnéze). Na základě toho, že lze z teorie předvídat, co se stane, je možné navrhnout léčbu, která je přizpůsobena individuálnímu případu, a tudíž vědecky odůvodněná. (Případné komplikace, které mohou během léčby nastat, lze pochopit a terapii podle nich upravit. To je třeba zmínit, protože Hamer byl mnoha médii obviněn z toho, že se označuje za zázračného léčitele a zaručuje vyléčení. Je třeba mít na paměti, že žádný lékař na světě nedokáže předvídat a zabránit novým konfliktním šokům vyvolávajícím rakovinu; je však možné vytvořit situaci – a Hamer to po svých pacientech požaduje – kdy se novým konfliktním šokům vyhneme.)

Takže: Nová Medicína je podle vědeckých kritérií vědecká a správná. Nová Medicína je vědou a představuje nejbezpečnější metodu léčby „pacientů s rakovinou“.

K otázce č. 1:

Věda

Co je věda nebo co by měla věda být, není zcela zřejmé. Encyklopedie (Brockhaus Enzyklopädie 2001) uvádí: „**Věda**..., ztělesnění lidského poznání určité epochy...; soubor poznatků vztahujících se k určité předmětné oblasti a souvisejících s odůvodněním. ... Z metodologického hlediska je věda charakterizována poznatky, které jsou obecně uznávané, zasazené do kontextu odůvodnění na základě vět, a tudíž intersubjektivně sdělitelné a ověřitelné, které se řídí určitými vědeckými kritérii (např. obecná platnost, systémovost).“ Nejistota vysvětlení se zde projevuje v kruhu: věda se musí řídit vědeckými kritérii. Nicméně je jasné: „vědecký“ znamená mít poznatky – pokud jde o obsah a metodu –, které se skládají z ověřitelných tvrzení (neboli „vět“).

Věda generuje ověřitelná tvrzení

Výrok nebo soubor **výroků lze považovat za vědecký pouze tehdy**, pokud tento výrok nebo **tyto výroky nabízejí možnost falzifikace**, vyvrácení, tj. – hovorově řečeno – kontroly, zda jsou chybné. Exaktní přírodní vědy se nazývají exaktními, protože poskytují jen taková tvrzení, která lze v zásadě kdykoli a kdekoli vyvrátit pomocí experimentů (nebo hovorově: ověřit jejich pravdivost). Ne všechny přírodní vědy jsou nebo mohou být založeny pouze na experimentech. Například biologie a potažmo i medicína se musí z velké části opírat o pozorování „přírodních“ procesů. Pokud jsou podmínky u příslušných pozorování stejné, mohou být tato pozorování použita jako pozorování z experimentů.

Vzhledem k tomu, že školská medicína zpravidla nemůže vydávat potenciálně falzifikovatelná prohlášení o jednotlivých případech a pro jednotlivé případy, uchyluje se ke statistice. Statistika je matematika a je tedy vědou, ale ne vědou přírodní. (Mimoходом, to se mívá s nejvyšším cílem terapeutické práce, a sice dokázat pacientovi vědecky pomoci v jeho „individuálním případě“ kromě poskytnutí lidské podpory. Příklad: konvenční lékař sděluje pacientovi s rakovinou pravděpodobnost přežití; pacientovi nelze sdělit, co má dělat, aby se „uzdravil“.)

Hypotézy jsou tvrzení, která dosud nebyla testována nebo jsou dokonce netestovatelná

Jestliže můžeme vyslovit pouze taková tvrzení, která (zatím) nenabízejí možnost falzifikace, vyvrácení, hovoříme o **hypotézách**. V běžném jazyce představuje hypotéza domněnku a ve vědecké teorii jde v podstatě o totéž, totiž o tvrzení, jehož pravdivost zatím nebyla stanovena, ale které slouží jako předpoklad, z něhož se odvozují teorie a předpovědi (viz Brockhaus Enzyklopädie 2001).

Když Isaac Newton představil svou gravitační teorii a byl dotázán, odkud gravitace pochází, odpověděl: „Nevytvářím žádné hypotézy.“ Tím myslel, že kdokoli může překontrolovat správnost gravitačního zákona, který stanovil (nebo moderně řečeno: pokusit se ho falzifikovat), a že vysvětlit gravitaci je něco jiného. Protože se mu to nepodařilo (neobjevil k tomu žádné cizí tvrzení, které by nabízelo možnost vyvrátit ho), řekl, že by to měly vyřešit generace vědců po něm – což se jim mimochodem stále ještě nepodařilo.

Nová Medicína, konvenční medicína a (ne)falzifikovatelné výroky

V souladu s tímto chápáním vědy Dr. Hamer říká, že neformuluje hypotézy. Jeho výpovědi je možné kdykoli ověřit, a to na kterémkoliv jedinci (tj. v každém jednotlivém případě), u něhož byla diagnostikována rakovina nebo ekvivalent rakoviny, tj. jiné „onemocnění“. To znamená, že existuje možnost jeho tvrzení v jakémkoli individuálním případě vyvrátit (ověřit jeho pravdivost). Hypotéza školské medicíny, že existuje imunitní systém, například, je nefalzifikovatelné tvrzení. Dodnes nebyl nikdo schopen imunitní systém přímo pozorovat. Třebaže jsou na základě hypotézy „imunitního systému“ (tj. předpokladu, že existuje) konstruovány teorie a předpovědi a k nim přiřazována pozorovatelná „fakta“, jež se považují za jejich potvrzení, nebere se do úvahy, že by tyto skutečnosti mohly sloužit také k potvrzení jiných tvrzení (poznámka: z vědeckého hlediska mohou existovat pouze falzifikace, nikoliv potvrzení). Školská medicína si neuvědomuje, že hypotézu „imunitního systému“ nelze vůbec falzifikovat, tj. že se v konečném důsledku nejedná o vědecké tvrzení. Zda se mikrobi v těle aktivují v důsledku kolapsu imunitního systému

(takto to vidí konvenční medicína; školská medicína ovšem nedokáže okamžik aktivace v jednotlivém případě předvídat, je pouze schopna jej „logicky“ zdůvodnit, jenže „logický“ neznamená automaticky pravdivý nebo skutečný; pohádky jsou logické i proto, že je nelze vyprávět jinak; konvenční medicína dochází nanejvýš ke statistickým tvrzením),

nebo jsou aktivní z příkazu mozku, resp. organismu, který právě spustil „zvláštní program“

(takto to vidí Nová Medicína – dokáže předvídat a zdůvodnit okamžik, kdy se mikrobi stanou aktivními, a to pro každý jednotlivý případ: jde o začátek druhé části „zvláštního programu“; Nová Medicína má k dispozici psychobiologický model organismu, tudíž nepotřebuje statistiku),

znamená, že s ohledem na mikroby a jejich aktivitu generuje Nová Medicína potenciálně falzifikovatelná prohlášení, zatímco konvenční medicína to nedokáže. V hovorovém jazyce by se dalo říci, že školská medicína přináší nesrozumitelnou změť pseudologických, tj. bájných a neověřitelných tvrzení (je nevědecká); oproti tomu Nová Medicína nabízí uchopitelnou strukturu logických a na skutečnosti ověřitelných tvrzení (je vědecká).

Problém „verifikace“

V otázce č. 1 se tvrdí, že konvenční medicína je založena pouze na hypotézách a že nikdy nedošlo k jedinému ověření jejích hypotéz. Je tomu tak? K tomu je potřeba poznamenat jedno: Je to mnohem horší. Jak již bylo vysvětleno, školské medicíně se z velké části nedaří vytvářet falzifikovatelná tvrzení (a ztrácí tak celkově nárok na to být „vědou“). Tím je „ověření“ – ať už má „verifikace“ znamenat cokoli (při projednávání otázky č. 3 bude explicitně vysvětleno, co by to mohlo být) – samo o sobě nemožné. Stručně řečeno, „verifikace“ znamená uznat systém výroků (a s ním spojený model) za pravdivý, správný nebo potvrzený a podle toho jednat (v medicíně by to znamenalo odpovídajícím způsobem léčit). „Verifikace“ je tedy etickou, v důsledku toho rovněž společensko-politickou, a nakonec i právní otázkou či záležitostí.

Výsledek k otázce č. 1

Konvenční medicína se nemůže nazývat vědeckou, protože buď nabízí jen taková tvrzení, která nenabízejí možnost vyvrácení (falzifikace), nebo se předem zaplétá do neřešitelných rozporů. Nová Medicína má vědeckou povahu, neboť nabízí psychobiologický model, z něhož lze odvodit tvrzení, která nabízejí možnost falzifikace. Protože se zatím nepodařilo falzifikovat žádné tvrzení Nové Medicíny, musí být Nová Medicína alespoň prohlášena za vědecktější, než je školská medicína, jež umí pracovat nanejvýš tak statisticky (tj. nemůže se vědecky vyjadřovat k jednotlivým případům!); musí tak být konstatováno: školská medicína není přírodní vědou – ani z hlediska obsahu, ani z hlediska metody.

K otázce č. 2:

Odpověď zní ano: Nová Medicína je správná. Důležité je k tomu podotknout – a je to vysvětleno dále v odpovědi na otázku č. 3 –, že je správná „podle našeho nejlepšího vědomí“ (což je etická otázka). Jinými slovy: výroky Nové Medicíny jsou v kontextu úvah, které jsou intersubjektivně sdělitelné a ověřitelné v jednotlivých případech, tj. splňují vědecká kritéria (např. obecná platnost, systémovost, možnost predikce, popisné vysvětlení minulých událostí, falzifikovatelnost).

Výsledek k otázce č. 2

Ano, Nová Medicína je správná.

K otázce č. 3:

U otázky č. 3 se musíme zeptat zpětně: Dostačující pro co? Pro potvrzení správnosti? O tom již bylo řečeno vše v odpovědi na otázku č. 2 (ano, Nová Medicína je správná). Z přísně vědeckého hlediska není verifikace nikdy dostatečná. Ani na tuto otázku tedy nelze odpovědět čistě „vědecky“, neboť rozhodnutí o tom, zda je teorie „ověřená“, není nakonec možné nikdy učinit definitivně. Protože každá teorie je model. A to znamená, že teorie nikdy nemůže plně odpovídat realitě. Pokud by tomu tak bylo, byl by tento model skutečností, a tudíž by již nebyl modelem. Nuže, pokud teorii není možné vyvrátit po delší dobu a pokud konkurenční teorie nebo jejich aplikace (v tomto případě léčba) vykazují horší výsledky než nová teorie, pak **je třeba novou teorii uznat** – to je otázka vědeckého a etického rozumu, spravedlnosti a poctivosti. Nová teorie musí být přijata jako vysvětlení a musí být schválena pro použití u praktických problémů, tj. pacienti musí mít možnost se svobodně rozhodnout. V případě Nové Medicíny to znamená, že **„konvenční medicína“, respektive naše společnost, musí Nové Medicíně uvolnit místo.**

Poznámka: Co jsou to fakta? Metastázy například: fakt, nebo hypotéza?

Následující text je komentářem k často ideologickému charakteru „faktů“ resp. „správnosti“: To, co se lidem před uznáním koperníkovského systému zdálo být správné a pravdivé, tedy být faktem, bylo, že slunce večer zapadá. Model – Země jako plovoucí disk ve středu světa a nebeská tělesa, z nichž každé je připojeno ke kulovité a skleněné kouli, které všechny dohromady obklopují Zemi a obíhají kolem Země – to jasně říkal. Dnes už to skoro každý ví lépe, ale jen proto, že mu to říkali už od dětství. Spojení „západ slunce“ se přesto používá dodnes, i když to neodpovídá skutečnosti. Toto spojení s sebou stále nese starý, nesprávný model. Ale to není na škodu, protože „každý“ ví, jak je to správně.

Pokud jde o termín „metastáza“, bude to tak, že pokud bude Nová Medicína uznána, toto slovo zmizí. Ve skutečnosti znamená metastáza vlastně jen „druhou rakovinu“ nebo rakovinu navíc ke stávající rakovině. Konvenční medicína však toto slovo spojuje s hypotézou, že první rakovina je nějakým způsobem příčinou druhé rakoviny – v podobě vnitřní infekce. Nová Medicína nepopírá fakt „druhé rakoviny“, ale tvrdí, že nejde o metastázu. Říká, že každá „druhá rakovina“ je způsobena svým vlastním konfliktem. Tragické je, že se většinou jedná o konflikty, které lze vysvětlit sdělením diagnózy „rakovina“ (u zvířat se „metastázy“ vyskytují jen zřídkakdy).

Myšlenka, že se rakovina šíří tělem jako vnitřní infekce, je hypotéza či předpoklad (ve školské medicíně je to však považováno za fakt). Pokud by tato vnitro-tělní nákaza existovala, musely by být zakázány všechny krevní transfuze kvůli riziku nákazy rakovinou. K dnešnímu dni ale nemáme žádný „krevní test na rakovinu“ – a není známo, že by se nádorové markery používaly ke kontrole dárců krve na rakovinu. To ukazuje, že konvenční medicína nebere svou vlastní hypotézu o „metastázách“ (pro konvenční medicínu je to fakt!) vážně a ve skutečnosti ji každou transfuzí krve popírá (v konečném důsledku: falzifikuje!).

Lékař školské medicíny by to zdůvodnil zcela správně tím, že ještě nikdy nebyla pozorována rakovinová nákaza přenosná z člověka na člověka.

Nová Medicína naproti tomu argumentuje důsledně: každá rakovina znamená konfliktní šok. Jakákoliv druhá rakovina znamená druhý konfliktní šok. Pokud tomu tak není, mohli by si to oponenti Nové Medicíny ověřit (zfalzifikovat).

Výsledek k otázce č. 3

Konvenční medicína předpokládá, že její hypotézy jsou „fakta“. Je však třeba ukázat, že „systém faktů“ školské medicíny je rozporuplný nebo je z velké části strukturován tak, že ho nelze ani potenciálně falzifikovat (je tudíž nevědecký). Systém Nové Medicíny je oproti tomu koherentní a potenciálně falzifikovatelný. Nedat prostor Nové Medicíně je proto nevědecké, neetické a v konečném důsledku i protiústavní.

Závěrečný komentář:

„Školská medicína“ se nachází ve zvláštní situaci. Tvrdí, že je vědecká, a proto by měla být – pokud je to možné – nepolitická a zavázaná pouze vědeckým principům. Zároveň si ale nárokuje politicko-vládní, a tedy „nevědeckou“ ochranu cechu (poskytujícího služby). Privilegium cechu umožňuje představitelům konvenční medicíny beztréstně rozhodovat vědecké spory nevědeckými, totiž politickými nebo mocensko-politickými prostředky. Školská medicína se v této „nemožné“ situaci udržuje dodnes, neboť nelékaři (v roli pacientů nebo politiků) nevyužívají svobody léčby, kterou jim přiznává ústavní právo, resp. ji využívat nemohou, neboť mají strach ze smrti a ztráty zdraví, což by jim i celé společnosti hrozilo v případě odmítnutí konvenční léčby. A strach je špatný rádce. Rozpor mezi „vědou“ a „cechem“ se dnes řeší v případě léčby dětí a mladistvých tak, že se tito musí povinně podrobit konvenční lékařské terapii – podle názoru cechu, a tedy v rozporu s vědeckými kritérii. Rodiče nebo opatrovníci, kteří tuto léčbu jim svěřených osob z vědeckých důvodů odmítnou a pokusí se je z ní vyřadit, jsou trestně stíháni. Z etického hlediska se jedná o „nemožnou situaci“, to znamená neetickou, v tomto případě rovněž protiústavní.

Výsledek komentáře

Požadavek školské medicíny, že by chtěla ze svého „cechu“ – tedy nevědecky – mít nárok výlučně rozhodovat o léčbě, resp. její tvrzení, že si již takové právo v případě léčby dětí prosadila, je protiústavní.

Závěr

Podle kritérií platných pro přírodní vědy musí být Nová Medicína prohlášena za správnou dle současného stavu vědy a nejlepších současných znalostí.

Školská medicína naproti tomu, z přírodovědeckého hlediska, je beztvarem kaší, která kvůli zásadně chybně pochopeným (údajným) faktům není ani falzifikovatelná, nemluvě o ověřitelnosti. Proto musí být podle nynějších kritérií vědy označena za mišmaš hypotéz, a tím za nevědeckou, a podle nejlepšího lidského úsudku za nesprávnou.

Lipsko, 18. srpna 2003

Prof. Dr. Hans-Ulrich Niemitz¹

¹ Originál je opatřen podpisem a razítkem pracoviště pana profesora.